

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška, soudkyně zpravodajky Mgr. Sylvie Šiškeové a soudce JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **F. C. Y.**, zastoupeného Mgr. Václavem Klepšem, advokátem, se sídlem Baranova 1026/33, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, týkající se řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2017, č. j. OAM-202/ZA-ZA04-P07-PD1-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 3. 2020, č. j. 2 Az 81/2017 – 31

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se u městského soudu domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zastavil řízení o prodloužení doplňkové ochrany podle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce se totiž nedostavil k pohovoru k žádosti o prodloužení doplňkové ochrany, neboť změnil své místo pobytu a tuto změnu včas neohlásil. Výzvu k dostavení se k pohovoru mu proto žalovaný zaslal na jeho původní adresu, na které si ji ovšem žalobce nevyzvedl. Městský soud dal za pravdu žalovanému a žalobu zamítl.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Současně s podáním kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil obavou z nuceného návratu do prostředí diktatury, která jej pronásledovala. Důvod zastavení řízení byl pouze procesního charakteru a mohl by tedy být zbaven možnosti meritorního přezkumu své žádosti. Stěžovatel dále uvedl, že vycestování pro něj představuje i zdravotní riziko s ohledem na epidemii nemoci Covid-19. Povinnost vycestovat by pro stěžovatele za současné situace znamenala značné komplikace, neboť není dostatek letů, letecké společnosti je často ruší, nehledě na násobně zvýšené ceny letenek a nesnáze při získávání průjezdních víz a relevantních informací. S tím úzce souvisí nemožnost cestovat na Kubu, neboť tamní vláda pozastavila od 31. 3. 2020 přilet letadel do země a požádala o stažení zahraničních plavidel nacházejících se v teritoriálních vodách Kuby. Vstup do země tedy není v tuto chvíli

možný. Stěžovatel zmínil také nejistotu ohledně možnosti legálně setrvat na území České republiky do skončení nouzového stavu (17. 5. 2020), neboť usnesení vlády č. 71/2020 Sb., o přijetí krizových opatření, takové oprávnění nestanoví jednoznačně. Na stránkách žalovaného však byla zveřejněna informace o legálnosti pobytu cizinců na území České republiky do skončení nouzového stavu. Zároveň stěžovatel zdůraznil přesvědčení, že přiznání odkladného účinku se nedotkne žádných práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že nejsou splněny podmínky pro vyhovění návrhu. Stěžovatel dostatečně neodůvodnil hrozbu nenahraditelné újmy, která mu nepřiznáním odkladného účinku může vzniknout.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[5] Po zhodnocení důvodů, které stěžovatel předložil, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

[6] Nejvyšší správní soud spatřuje pro přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti jako zásadní skutečnost, že v důsledku epidemie nemoci Covid-19 není od 31. 3. 2020 možný vstup do stěžovatelovy země původu (tento stav trval i v době rozhodování o odkladném účinku, Nejvyšší správní soud tuto informaci ověřil na internetových stránkách Ministerstva zahraničních věcí). Pokud by tedy kasační stížnosti stěžovatele nebyl přiznán odkladný účinek, byl by uvržen do bezvýhodné situace, neboť by byl nucen zdržovat se na území České republiky nelegálně. Ačkoliv výše uvedený důvod by sám o sobě postačoval pro přiznání odkladného účinku, Nejvyšší správní soud považuje za relevantní také stěžovatelův argument o obtížích spojených se získáváním letenek a průjezdních víz. V neposlední řadě je významná též stěžovatelova obava z návratu do své země původu. Pokud by účinky rozhodnutí žalovaného nebyly pozastaveny, musel by se stěžovatel vrátit na Kubu, kde se obává potíží, pro něž mu již na území České republiky byla udělena doplňková ochrana. To by mělo za následek mimo jiné to, že ani případný úspěch v soudním řízení by jej před návratem do Kuby neochránil. Zároveň v této věci z ničeho neplyne, že by přiznání odkladného účinku mohlo přivodit jakoukoli újmu třetím osobám.

[7] Nejvyšší správní soud považuje za splněný též druhý zákonný předpoklad pro přiznání odkladného účinku, tj. chybějící rozpor s důležitým veřejným zájmem. Skutečnost, že se stěžovatel nedostavil na pohovor k jeho žádosti o prodloužení doplňkové ochrany a neohlásil včas změnu místa pobytu, nepředstavují bezpečnostní či

pokračování

jiná rizika pro Českou republiku. Setrvání stěžovatele na území České republiky do ukončení řízení o kasační stížnosti, která je navíc projednávána v přednostním režimu, nenarušuje žádný důležitý veřejný zájem.

[8] Nejvyšší správní soud vyhodnotil, že újma hrozící stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku je podstatná, naproti tomu intenzita narušení veřejného zájmu je v daném případě nízká. Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhověl a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, a to jak ve vztahu k rozsudku krajského soudu, tak k rozhodnutí žalovaného.

[9] Nejvyšší správní soud současně připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Dále upozorňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. června 2020

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu